

ĐÀ LẠT BUỒN

Nguyễn Ngọc Thơ y Hoàng

Đà Lạt Mùa này lạnh lắm anh ơi
Còn mùa xuân là thà a rồi i tình hát
Nhớ ngày xưa anh dẫn đàn em hát
Bên nhót tình xin trãi i trăng sao..

Nhà Thơ con gà mình nắm tay nhau
Cùng cậu ngựa ngày sau chung nhót p bót c
Nhớ ng chuyể n đ i nào có ai bốt t trót c
Mà đở n đót ng anh rồi ngót c chia ly

Ngày bãi trót ng cây phót ng tím còn ghi
Em cay mốt t là nhòa mi ót t đ m
Rồi i đi v i n i bu n sâu th m
Thác prenn ch i u kh c đ m m i tình em

Sốt ng mù giăng là nh bu t s p vào đêm
H m đ t sét là ng chìm trong hiu qu nh
Em mốt t mình nhìn chung quanh v ng là ng
Khóe mốt t bu n bên c nh ch ng còn ai...

Nhớ ng cảnh h ng đang đón gi t sốt ng mai
Em ch t thơ y mình là c loài trót ng v ng
Đ a tay h ng làn gió hòa trong n ng
Ch t mĩm c i Đà Lạt v n ch anh..

TÌM V

NHỊ NHƯ CHI U ĐÔNG

Nguyễn Ngọc Thơ y Hoàng

Em này không có em bên em
Bụi vì thỏ bụi riêng tê bụi t quá
Thèm chút em cho mùa đông nh giá
Em đi tìm kí ức thu h ng xa

Ngày xa nhau đ n nay đã bao mùa
Chút gì n d i nghĩ suy th m nh i
Em và anh có là mãi mãi...!
Bao đông r i n i nh ch ng đ n phai

Th i gian kia c níu kéo th t dài
R i n khu t b i ngày mai vô n
T ng ng n c dòng su i cùng ph v ng
Và n sâu trong m ch ng m bu ng tìm

Cao nguyên gi ôm nu i t i c không tên
Đ m i đêm chôn n m riêng i cũ
Đà Lạt hoa ngàn s ng m giảng ph
Khúc nh t nhòa đêm ng nh mùa yêu

Có m t không gian theo cánh nh n chi u
Nhìn đ nh v nh ng đ u h i c
Cũng là n trái tim em th n th c
Đã qua r i nh ng thôi nh đ c đầu

B c m t mình bên quán v ng ngõ sâu
T ng L Quyên dâng s u lên n c n
Ch t buồng khuâng v i n i bu n dang d
C a m t th i duyên n ch ng tròn câu...

CU C TÌNH MÙA ĐÔNG

Nguyễn Ngọc Thơ y Hoàng

Anh đã từng là tình cũ niềm tin
Là người đi mà cuộc tình em nhớ mãi
Lên đèo núi tiên em thốt tha qua đi
Cũng là anh..em đã quên đi mình ?

Đà Lạt tình này trong đêm vắng lặng
Em quên cho hồn không đau xót
Trái tim em..chưa bao giờ quên
Hạnh phúc nào..mà quên đi lá sầu đầu

Đà Lạt buồn mình gầy a canh thâu
Chợt nhớ ra..vẫn ôm nhớ trái tim
Quên thì đau vánh môi em chợt quên
Đã dang thắm lòng buồn yêu đi u...

Đỉnh lăngbiăng em nhìn xuống vực sâu
Em hỏi trăng đầu..trăng ôm tình đem đi
Đành hỏi gió..gió vi vu bay mất
Quay trở về..góp nhặt đi hỏi mây !

Đà Lạt buồn mình em nhớ đây
Đu yêu đi..đêm nay anh có biết
Ngôi nhà cũ vẫn cuộc tình tình cũ
Đừng quên buồn da đi t mãi khôn nguôi !!

TRÒ LỜI CHIỀU ĐÔNG..

Nguyễn Ngọc Thơ y Hoàng

Đông năm nay chưa còn lại mình em
Câu ly biệt kèm theo lời chưa nói
Ta nhớ nhau nhớ nggieu hân nong nhớ
Đành ngắm mngười đi theo bóng người đi

Bước hành trình anh nhớ cánh thiên di
Trang thơ cũ lại thắm thì còn đó
Giờ cđơn côim thuy anh ngoài ngõ
Vòng tay người ôm bóng nhớ người say

Trời phôi pha xa có thể thắm canh dài

*Tim ray rí c có cu n đ y than th
K n m cũ bây g em còn nh
Nên su t đ i trăn tr k m tìm nhau*

*Đông tr v ngày tháng cũng qua mau
B i m hi u nên n i đau l c lũng
Đ m ngón tay g c đ u bên ch i c bóng
Xóa n i bu n kh c kho i v ng c nhân.*

